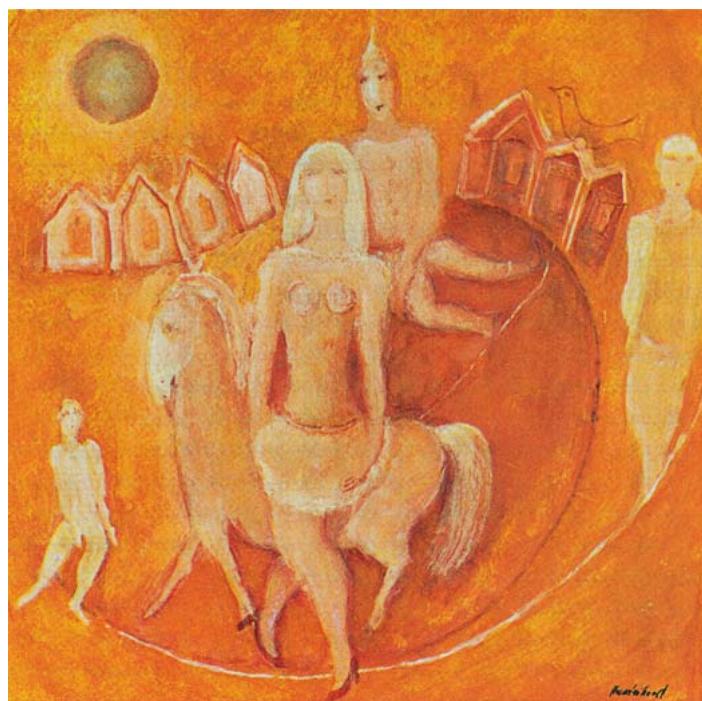

JINORA HUSÁRIKOVÁ

HUSÁRIKOVÁ

JINDRA
HUSÁRIKOVÁ

Rozená Pelcová,
akademická malířka,
narozena 14. 4. 1931 v Trmicích-Ústí nad Labem.

Absolvovala Státní keramickou školu v Teplicích (1946–49) a Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze (1949–54). Od sedesátých do poloviny sedmdesátých let žila a pracovala na Karlovarsku, od roku 1976 působí v Praze, od roku 1987 souběžně v Praze a Poděbradech. Věnuje se především volné malbě a je svými díly zastoupena v četných veřejných i soukromých sbírkách doma i v zahraničí.

Vystavuje od roku 1959, zprvu na členských výstavách, později vedle toho od roku 1966 se představuje i řadou výstav samostatných.

V roce 1974 získala zlatou medaili na mezinárodní výstavě obrazů v Neapoli (Concorso Internazionale di Pittura Italia 2000).

Roku 1980 jí byl udělen mezinárodní uměleckou společností Vanvitelli v Neapoli čestný titul Accademico Honoris Causa za aktivitu v oblasti umění.

Roku 2000 byla vyznamenána cenou Masarykovy akademie umění v Praze za uměleckou tvůrčí činnost.

Ateliér: Praha 9, Cíglerova 1077

Jindra Husáriková

Born Pelcová
Academic painter
Born in Trmice-Ústí nad Labem on 14 April 1931

Absolvent of the State Ceramic School in Teplice (1946–49) and graduate from the Applied Art College in Prague (1949–54). Between mid sixties and mid seventies she lived and worked in the Carlsbad Region; since 1976 she has lived and worked in Prague, and since 1987 simultaneously in Prague and in Poděbrady. Her main focus has been free-lance painting and her works have been part of numerous public and private art collections at home and abroad.

She has been exhibiting since 1959, first at group exhibitions, and since 1966 at group and individual exhibitions.

In 1974 she received gold medal at the International Exhibition of Paintings in Naples (Concorso Internazionale di Pittura Italia 2000).

In 1980 she was granted the honorary title of Accademico Honoris Causa by the international art society Vanvitelli in Naples for her art activities.

In 2000 she received the Masaryk Art Academy Prize in Prague for creative activity in art.

Studio: Prague 9, Cíglerova 1077

Zdánlivé „vykloubení“ současnosti z řádu staletí, obecnou krizi hodnot, zpochybňení jistot, převažující duchovní vyprahlost moderních a postmoderních děl a jakoby bezvýchodný marasmus laciné prázdnoty nebene na vědomí ve svém životě a dosavadní tvorbě malířka Jindra Husáriková.

Nemusí se stylizovat do nějaké polohy, protože ona je umělkyní od Boha a řadu let proměňuje své nadání nevšední pílí v obrazy ozvláštňující jevy, považované za každodenní.

Malířčinu tvorbu můžeme bezpochyby zařadit do širokého proudu fantaskního umění, které jako svébytný fenomén provází člověka od pravěku do současnosti. Charakteristická pro celé malířčino dílo je jeho figurativní poloha, oscilující mezi poetismem a surrealismem, mezi lyrickým projevem a expresivním vyjádřením.

V souladu s kánony tohoto proudu malířka čerpá z obecné paměti lidstva, kulturních dějin, náboženství, folklóru, aby svými vlastními zážitky, představami, sny, instinkty, nevědomými přáními a touhami, jež jsou součástí přirozenosti člověka, probouzela svou obrazotvornost a představivost. A tuto imaginaci, jako plod duchovní činnosti člověka, ale i touhy a rozkoše, vizualizuje do optického objektu – artefaktu. Její obrazotvornost pracuje jak uvědoměle tak spontánně, tvorba je pro ni hrou, ale i lopotnou dřinou.

Výsledný obraz je svébytným projevem, který je nejen plodem osobité imaginace, ale i vysoké barevné kultivovanosti a vytříbeného malířského rukopisu. Díky bohaté tvůrčí invenci, kterou malířka až marnotratně rozdává, vznikají obrazy plné osobitého kouzla a tajemství. Tyto obrazy jsou nepochyběně vizualizovanou poezíí, ale právě tak blízko mají k hudbě (rovněž možno říci jsou vizualizovanou hudebnou). Je zde zřejmá snaha po řádu, vyváženosti, harmonii.

Síla, jež z obrazů Jindry Husárkové vyvěrá, vzbuzuje naši pozornost takovým způsobem, že se jí chceme podrobit, nechat okouzlit, ovládá nás natolik, že chceme určitý obraz mít stále nablízku, že jej chceme vlastnit. A stává se tak naším silným a vzácným společníkem. Tato síla, ač často vyvolaná silným vzrušením a tvůrčím neklidem, nám naopak přináší vlastní vyrovnanost, souznění, neopakovatelný pocit vnitřního uspokojení.

Dosavadní malířčina umělecká dráha je stejně pestrá a bohatá jako její dílo, které se od počátku setkává jak s obdivem a vřelým přijetím, tak s neprozuměním, odmítáním a ignorováním.

To, že jsou její obrazy vystavovány a sledovány uměleckou kritikou, že budí zájem uměnímilovného publiku, že jsou získávány pro veřejné sbírky i kupovány soukromými sběrateli a dokonce některými galeristy či kolegy – umělci je jistě potvrzením nevšední originality a kvality jejího díla. Málokomu se totiž v průběhu svého života podaří, aby jeho dílo bylo reprodukováno, kopírováno, dokonce i zcizováno, aby se potkal s mecenáši, kteří umělce ocení nejen zájmem, obdivem, porozuměním a povzbuzením, ale

The seaming "dislocation" of the present era from the order of the past centuries, the general value crisis, the questioning of certainties, the prevailing emptiness of modernist and post-modernist works of art and the apparently desperate decadence of the cheap emptiness has not been the case of the current life and work of the painter Jindra Husáriková.

She does not need to stylise herself into a certain pose, for she is a God inspired artist and has been transforming her gift through extraordinarily hard work into paintings making ordinary everyday things extraordinary.

Her achievement can certainly be classified fantasy art, the wide stream accompanying man from the ancient times to the present as a self-contained phenomenon. Characteristic of the whole achievement of the painter is its figurative element, oscillating between poetism and surrealism, between lyric expression and expressive language.

In harmony with the codes of this stream the painter draws from general memory of the mankind, the cultural history, religion, and folklore, to wake up her imagination with her own experiences, images, dreams, instincts, subconscious desires and hopes, which are part of human nature. She visualises this imagination as fruit of spiritual activity of man, as well as of desire and lust, into optical objects – artefacts. Her imagination works both spontaneously and intentionally, creation is both play and hoard toil for her.

The resulting painting is a self-contained expression means, not only resulting from individual imagination, but also springing from her high colour sophistication and fine handwriting.

Thanks to her wealthy creative inventiveness, extravagantly spread around, she creates paintings abounding with personal charm and mystery. These paintings are in fact visualised poems, being as close to poetry as they are to music (they can as well be defined as visualised music). She strives for order, balance, and harmony.

The power pouring out from Jindra Husáriková's paintings attracts your attention, makes you succumb, enchants you, controls you to the extent that you long for having the painting close to your eyes all the time, for owning it, for making it your strong and rare companion. This power, even though frequently resulting from strong excitement and creative unrest of the author, brings about personal balance, harmony, non-reproducible feeling of inner satisfaction. The to-date artistic career of the painter has been as rich and varied as her achievement, meeting since the very beginning with both admiration and warm response and lack of understanding, rejection, and ignorance.

The fact that her paintings are exhibited and reviewed by art critics, that they attract attention of art lovers, and are purchased by art galleries and private art collectors, including colleagues – artists, certainly supports the extraordinary individuality and quality of her work. There are not many whose achievement is reproduced, copied, even misappropriated still while he or she is alive, who find their patron not only admiring the artist but also supporting him or her materially. Who would wish more, especially if this is the case of not only the domestic environment, but

i po hmotné stránce. Lze si přát více, zvláště jedná-li se o domácí prostředí, tak i o tradičně kulturní země, nejen evropského kontinentu?

Jindra Husáriková žije plnohodnotný život se všemi radostmi a útrapami, v rodinném prostředí – je matkou tří dětí, a ve své tvůrčí činnosti, která je alfou i omegou jejího životního směřování, dozajisté nevy-pověděla vše, čím je obdařena a co má nutkovou chut-sdělit, vytvořit a představit.

Tato kniha nemá být bilancí, ale spíše výpovědí o existenci díla a ohlédnutím za vykonanou práci a částí života uplynulých 45 let; zároveň připomenu-tím, že i dnes jsou mezi námi jedinci, kteří svými díly soustavně obohacují naši přítomnost i budoucnost.

Jaroslav Mráz, 2004

Das scheinbare „Ausrenken“ der Gegenwart aus der Ord-nung der Jahrhunderte, die allgemeine Krise der Werte, den Zweifel an den Gewißheiten, die überwiegende geistige Dürre moderner und postmoderner Werke und einen gleichsam aus-weglosen Marasmus von billiger Leere nimmt die Malerin in ihrem Leben und bisherigen Schaffen nicht zur Kenntnis.

Sie muß sich zu keiner Haltung stilisieren, weil sie eine gottbegnadete Künstlerin ist und über eine Reihe von Jahren ihre Begabung mit nicht alltäglichem Fleiß in Bilder umwan-delt, auf denen sie als alltäglich angesehene Erscheinungen auf besondere Art und Weise zum Ausdruck bringt.

Das Schaffen der Malerin können wir zweifellos der brei-ten Strömung der phantastischen Kunst zuordnen, die den Menschen von der Urzeit bis zur Gegenwart als eigenwil-liges Phänomen begleitet. Charakteristisch für das ganze Werk der Malerin ist ihre figurative Haltung, die zwischen Poetismus und Surrealismus, zwischen lyrischer Erschei-nungsform und expressivem Ausdruck oszilliert.

Im Einklang mit den Kanons dieser Strömung schöpft die Malerin aus dem allgemeinen Gedächtnis der Mensch-heit, aus Kulturgeschichte, Religion, Folklore, um mit ihren eigenen Erlebnissen, Vorstellungen, Träumen, Instinkten, unterbewußten Wünschen und Sehnsüchten, die natürli-cher Bestandteil eines jeden Menschen sind, ihr Imagina-tionsvermögen und ihre Vorstellungskraft zu wecken. Und diese Imagination visualisiert sie als Frucht der geistigen Tätigkeit des Menschen, aber auch der Sehnsucht und Wonne, zu einem optischen Objekt, zu einem Kunstwerk. Ihre Vorstellungskraft arbeitet sowohl unterbewußt, als auch spontan, das Schaffen ist für sie ein Spiel, aber auch eine große Anstrengung.

Als Ergebnis entsteht ein Bild mit eigenwilliger Aus-drucksform, welche nicht nur Frucht der persönlichen Vor-stellung ist, sondern auch die einer hohen koloristischen Kultiviertheit und eines fein ausgebildeten Malstils. Dank einer reichen kreativen Inventionsgabe, mit der die Male-

also several traditional cultural countries of not only the European continent?

Jindra Husáriková has lived a full-blooded life, with all its joys and sufferings, in a family environment. She is mother to three children, and her creation, the alpha and the omega of her life orientation, has certainly not yet told everything she has in her, feeling a desire to communicate, create, imagine.

This book is not to be a life summary, but rather an utterance about existence of an achievement, and a look back on work done, as well as past life, the 45 years; at the same time the book would like to remind that even today there are individuals among us who systematically enrich our present and future with their works.

Jaroslav Mráz, 2004

La pittrice Jindra Husáriková nella sua vita e nelle opere che ha eseguito finora, non prende atto dell'apparente "lussazione" dei nostri tempi dall'ordine dei secoli passati, della generale crisi dei valori, del sopravvento dell'aridità spirituale delle opere moderne e post-moderne e del marasma senza uscita del vuoto a buon mercato. Non ha bisogno di stilizzarsi in qualche particolare posizione perché la sua arte è dono di Dio e lei da parecchi anni trasforma il suo talento con non comune zelo in quadri che rendono eccezionali i fenomeni apparentemente ordinari.

L'opera di questa pittrice possiamo senza alcun dubbio annoverare nell'ampia corrente dell'arte fantastica che come fenomeno peculiare accompagna l'uomo dalla preistoria fino alla contemporaneità. In tutta la sua opera resta tipica la sua posizione figurativa che oscilla tra il poetismo e il surrealismo, tra la dichiarazione lirica ed espressiva. In conformità ai canoni di questa corrente la pittrice attinge, con le proprie esperienze, idee, sogni, istinti, desideri e struggimenti inconsci che fan parte dell'indole dell'uomo, dalla memoria comune dell'umanità come dalla storia della cultura, della religione, e del folclore, per risvegliare la sua immaginazione e fantasia. E questa immaginazione, come frutto dell'attività spirituale dell'uomo ma anche del desiderio e del piacere, la visualizza negli oggetti che compongono l'opera d'arte. La sua immaginazione lavora sia consciamente che spontaneamente; dipingere per lei è un gioco ma anche una grande fatica.

Il quadro che ne scaturisce si presenta come un'espressione straordinaria che non è soltanto frutto dell'immaginazione personale ma anche di una superiore cultura del colore e di un raffinato linguaggio pittori-co. Grazie ad una ricca inventiva creativa che la pittrice spende quasi con prodigalità, nascono quadri colmi di fascino straordinario e di mistero. Queste opere sono in-

rin fast verschwenderisch umgeht, entstehen Bilder voll individuellen Zaubers und voller Geheimnisse. Bei diesen Bildern handelt es sich zweifellos um visualisierte Poesie, ebenso nah stehen sie aber auch der Musik /man könnte ebensogut sagen, sie sind visualisierte Musik/. Es gibt hier offenbar ein Streben nach Ordnung, Ausgewogenheit, nach Harmonie.

Die Kraft, die Jindra Hrusákovás Bildern entspringt, weckt unsere Aufmerksamkeit auf eine solche Art und Weise, daß wir uns ihnen fügen, von ihnen bezaubern lassen wollen, sie beherrschen uns soweit, daß wir ein gewisses Bild immer in unserer Nähe haben, es besitzen wollen. Und so wird es zu unserem starken und kostbaren Partner. Diese Kraft bringt uns, obwohl oftmals durch starke Erregung und kreative Unruhe hervorgerufen, umgekehrt die eigene Ausgeglichenheit, Harmonie, das einzigartige Gefühl der inneren Befriedigung.

Der bisherige künstlerische Werdegang der Künstlerin ist ebenso bunt und reich wie ihr Werk, das von Anbeginn sowohl Bewunderung und inniger Aufnahme begegnete, als auch auf Unverständnis, Ablehnung und Ignoranz stieß.

Die Tatsache, daß ihre Bilder ausgestellt werden und bei der Kunstkritik Beachtung finden, daß sie bei Kunstliebhabern Interesse wecken, von öffentlichen Sammlungen erstanden und von Privatsammlern bzw. sogar von einigen Galeristen oder auch Künstlerkollegen gekauft werden, ist sicherlich ein Beweis für die nicht alltägliche Originalität und die Qualität ihres Werkes. Kaum jemandem gelingt es nämlich im Laufe seines Lebens, daß sein Werk reproduziert, kopiert, oder gar gestohlen wird, daß er Mäzenen begegnet, die den Künstler nicht nur durch Interesse, Bewunderung, Verständnis und Ansporn würdigen, sondern auch von der materiellen Seite her fördern. Man würde sich mehr von solchen Menschen wünschen, insbesondere wenn es sich um das heimische Milieu handelt, aber auch was die traditionellen Kulturländer nicht nur auf dem europäischen Kontinent anbelangt.

Jindra Husáriková lebt ein vollwertiges Leben mit allem Freud und Leid, umgeben von der Familie - sie ist Mutter von drei Kindern, und in ihrer Schaffenstätigkeit, die das Alpha und Omega ihrer Lebensziele ist, hat sie mit Sicherheit noch nicht all das weitergegeben, womit sie beschenkt wurde und sie verspürt den drängenden Wunsch mitzuteilen, zu schaffen und vorzustellen.

Dieses Buch soll keine Bilanz sein, sondern eher eine Aussage über die Existenz eines Werkes und eine Rückschau auf die geleistete Arbeit und auf die Lebensabschnitte der vergangenen 45 Jahre. Gleichzeitig soll es eine Erinnerung daran sein, daß auch heute Einzelpersönlichkeiten unter uns sind, die mit ihrem Werk unsere Gegenwart und auch unsere Zukunft beständig bereichern.

Jaroslav Mráz, 2004

dubbiamente poesia visualizzata ma sono altrettanto vicine alla musica (si potrebbe perciò dire che sono musica visualizzata). È evidente inoltre la ricerca dell'ordine, dell'equilibrio e dell'armonia.

La forza emanata dalle opere di Jindra Husáriková suscita la nostra attenzione in tale misura che ad essa desideriamo assoggettarci, lasciarci incantare; ci cattura a tal punto che vogliamo avere un suo quadro sempre vicino o meglio, possederlo in modo da trasformarlo in un nostro compagno forte e prezioso. Questa forza, anche se spesso evocata da intensa emozione e dall'inquietudine creativa ci restituisce invece il nostro equilibrio, risveglia le assonanze e l'irripetibile senso di soddisfazione del nostro animo.

Il percorso artistico finora intrapreso dall'artista è variopinto e ricco quanto la sua opera che sin dall'inizio incontra sulla sua strada sia ammirazione e accettazione calorosa sia incomprensione, rifiuto, disinteresse.

Il fatto che i suoi quadri vengono esposti e seguiti dalla critica, destano l'interesse del pubblico che ama l'arte e vengono acquistati per le collezioni pubbliche ma anche da collezionisti privati e persino da alcuni galleristi o colleghi-artisti è certamente conferma dell'insolita originalità e della qualità della sua opera. È successo a pochi artisti che durante la loro vita fossero riprodotti, copiate e persino rubate le loro opere e che incontrassero dei mecenati che li apprezzassero non solo con il proprio interesse, l'ammirazione, la comprensione, l'incoraggiamento, ma anche con l'aiuto economico. Si può desiderare di più, specialmente se si tratta dell'ambiente nazionale ed anche di paesi di grande tradizione culturale, non soltanto del continente europeo?

Jindra Husáriková vive una vita piena, con tutte le sue gioie e le sue pene, nell'ambiente familiare - è madre di 3 figli - e nella sua opera creativa che rappresenta alfa ed omega, nel centrare l'obiettivo della sua esistenza non ha certamente potuto esprimere tutta l'essenza delle sue doti e di tutto quello per cui desidera comunicare, immaginare, dipingere.

Questo libro non vuole essere interpretato come un semplice bilancio, vuole piuttosto rappresentare una doverosa attestazione sull'esistenza dell'opera pittorica di Jindra Husáriková e rivolgere nel contempo uno sguardo indietro sul suo lavoro pesante ed appassionato, in modo particolare nel periodo della sua vita degli ultimi 45 anni. Da questa attestazione possiamo infine esprimere un confortante pensiero: anche nel mondo difficile ed oscuro di oggi, vivono tra noi persone che possono arricchire spiritualmente, il nostro presente ed il nostro futuro.

Jaroslav Mráz, 2004